

Laptulajdonos:
 Dr. VÁKÁR LAJOSNR
 Feltaláló szerkesztő
 BRSEBGH VIKTOR
 Kiadóhivatal:
 Vákár könyv- és papírkere-
 kedése Csikseredán, hová
 a hirdetések árai és előfizi-
 tései díjak előre küldendők.
 Egyes szám ára Lei 2.—

CSIKI LAPOK

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TARSADALMI HETILAP.

Működéséről ár:
 Egész évre Lei 160.—
 Félévre „ 80.—
 Negyedévre „ 40.—
 Külföldre egy évre „ 440.—
 Hirdetési díjak a leg-
 olcsóbban számítatnak.
 Kéziratok nem adnak vissza
 Nyilvántartási költségek
 díja soronként Lei 25.—
 Megjelenik minden vasárnap

Mi szüksége van erre az országnak.

A rendőrségi és csendőrségi brutálítások ugye túlnőtt az ország határain. Az a megvalult tempó, ahogyan a hatalmat kezelik az alantós közegek, tul is kellett lendítse ezt a közéleti nyavalyankat. Hiszen minden ostromlás és állandó tiltakozás dacára alig mulik el nap, hogy meg ne ismétlődjenek a leghajmeresztőbb, az ország jó hírnevét veszélyeztető rendőrhátóságai verekedések.

Szomorú, hogy ezeken a felháborító és járványszerűvé nőtt állapotokon nem lehetett erővel beavatkozással segíteni. Kár, hogy idejekorán nem fogták nyakon az alsóbb, alacsony intelligenciájú közegek szadista hajlamát. Kár, hogy ezek miatt az országot meghurcolják a művelt nyugati államok ítélő széke előtt.

Természetesen ennek súlyát és komoly jelentőségét nem tudja felfogni egy egy B daru vagy Farkas Livius nevű rendőrkormányzó, akik Gyergyótól—Nagyszalontáig a kezükben levő hatalmat polgártársaik testi épességének és a rendőri szervezet tekintélyének veszélyére használják. De nem értheti meg az az egyszerű csendőr koponya sem, amelynek utóvegre a látóköre és felkészültsége éppen eddig a méltóságig juttatta az uniformisba öltöztetett anyagot.

Azonban idejekorán meg kellett volna értesse a fenyegető veszedelmet a rendszernek. Nem lett volna szabad megtorlás nélkül hagyni egyetlen visszaélést sem, amelyet elkövettek idelelt. A rendszernek irgalom nélkülinek, kegyetlennek kellett volna lennie csak egy-két esetben, hogy a példa agyonvágja a kiskirálykodásra hajamos basáinkat.

Lám milyen kellemetlen következményei lehetnek egy szerencsétlen, beteg rendőrkormányzó állatias kivetkezésének. Ugye Farkas Livius ott Nagyszalontán, a maga kis szemétdombján, a rendőrségi kinzókamrában minden igazok nélkül összetörte Igyártó Sándor református papot. Egy komiszar egy református papot. Egy nyomorult, földhöz tapadt, kopott funkcionarius kiverte Isten felkent szolgájának a fogait, a félszemét. A komiszar félig agyonvert egy embert, aki a protestáns világszervezetben talán angol, német egyetemeken tanulta a nyugati kulturát.

Látni lehetett, hogy Igyártó református pap súlyos megcsufolását felfogja és magáévá teszi a protestáns világ. Igy is lett. A Debrecenben megjelenő Vasárnap című református egyházi lap vezércikkben foglalkozik az esettel. Bejelenti, hogy az Igyártó Sándort ért sérelem az egész protestáns világ sérelme. Azt sürgősen a Protestáns világszövetség elé terjesztik, amely minden nyugati országban levő államférfiát és politikust felszólítja, hogy minden lépést tegyenek meg a leghigorubb megtorlás kiszekélyezése érdekében.

Tehát az egész Farkas Livius nem éri meg azt a szégyent, amelyet az országnak el kell viselnie az Igyártó ügyben. A Protestáns világszövetség tudvalevőleg súlyos hatalom a kulturvilágban, amelynek szava és esetleg elítélő véleménye nem lehet közömbös számunkra.

Mi szüksége van ennek az országnak arra, hogy mai nehéz helyzetében még ilyen okatlan természetű bajokkal küzdjön kifelé. Védekezésen, jegyzéket váltson, magyarásson a Farkas Liviusok galádságai miatt, amelyek még sem mulnak el nyomtalanul. Hiszen valószínű nem lesz belőle világot rengető esemény, nem végződik hadüzenettel és világháborúval, de az ország jó hírnevének okvetlenül kárára történik egy ilyen meghurcolás.

Kíváncsian várjuk és figyelünk együtt most már az egész kulturvilág azt, hogy mi

lesz Igyártó lelkész nagyszalontai hóhérjának a büntetése. A nagyváradi törvényszék már október hó 28 ra kitűzte ennek a bűnügynek főtárgyalását.

Nem vitás, hogy a büntetésnek szigorúnak, elrettentőnek kell legyen. Livius urnak legalább is a sóbányában kell elrohadnia. És a példát naponkénti napiparancsban közölni kell az ország minden rendőr és csendőrségi alakulatával. — Nem miattunk kisebbségi polgárokért, akiknek oldalbordáin egy-egy Livius bármelyik percen kipróbálhatja a teremtés bibliai fejezetét. Nem azért, hanem, mert végül is ugy kívánja az ország jónevének, a rendnek, a törvényességnek magasabb érdeke.

Megható naivság

kell egy olyan határozathoz, aminőt a minisztertanács Calimanesiben hozott.

A kormány legkésőbbben november 15 ig minden munkanélkülit elhelyez és ezen a télen egyetlen bani munkanélküli segélyt nem folyósít.

Akármit erőlködik is a kormány, nem vagyunk hajlandók róla akkora naivságot feltételezni, amennyi ebből a határozatból kiordit.

Lehetően elhinnünk olyan tájékozatlanságot róla, hogy ebben az országban csak huzsonötteszer munkanélküli van és nem ennek huzsonöttszöröse.

A hivatalos kormány nyilatkozat után azt azonban el kell hinn, hogy a félmillió munkanélkülit ezen a télen a kormány árván hagyja.

A kormány nem fél az irtozatos felelősségtől, a hihetetlen méretre dagadt tömegnyomor nem aggasztja őt.

A múlt években sem erőltette meg magát valami imponáló mértékben, hogy a világtasztrófát jelentő gazdasági bajunkon alyai segítő készségét kimutassa, de a mostani magatartása sem méltó egy ország kormányához.

A kormány nagyon jól ismeri az ország helyzetét, egyszerűen csak arra számít, hogy a társadalom még jobban meg fogja erőltetni magát és elvégsi helyette a munkát és kiizzadja a szükséges véráldozatot.

Azt mondja a határozat, hogy a munkanélküli segélyre felvett költségvetési fedezetet közmunkák céljaira kell felhasználni. Ugyanezt a politikát fogják a városokban és megyékben alkalmazni és ezért a munkanélküli segélyezés teljesen feleslegessé fog válni.

Miért nem csinálták ezt meg a nyáron, amikor lehetett, miért vártak vele a tél küszöbéig, amikor már közmunkát nem lehet csináltatni?

Néhány szó az „Üsi székely lakodalom”-hoz.

A „B. L.” szeptember 10 iki számában a székely szótésről, magassarku cipőről, bubifrizuráról egy cikk jelent meg a sepsiszentgyörgyi üsi székely lakodalom bemutatása alkalmával. A cikkről ugy látszik valamiféle kultúra mentőnek képzelte bele magát, mikor megason a létra tetejéről próbálja egy fölényes gesztussal agyoncsapni azt a nagyszabású, súlyos anyagi áldozatokkal, rengeteg fárdsággal, sok tanulmányok után életre hozott kultur megmozdulást, amit a csiki falvak népei mutattak be Sepsiszentgyörgyön. A cikk csak ugy hemszeg a dilettáns okvetlenségéről. Kifogásolja a cikkről és ugy látszik fáj neki a bubifrisura a csiki szótés mellett. Engedelmet kérek, de mi köze ennek a két dolognak egymáshoz? Az a leány, aki a modern korral halsdva, rövid hajat visel, ne vehesse fel a székely szótést? Hát miért ne? Ugyan miért? Menjünk csak vissza egy kissé a történelem régebbi berkeibe, mikor az üsi magyarok hosszú hajat, sőt copfot viseltek és nemzeti viseletben jártak és néssük meg a maiakat rövid hajjal: hát ezeknek nem szabad most már felvenniük a díszrubát azért, mert a hajuk egy pár centivel rövidebb lett? Néssük meg a

férfiak hajviseletét Vitéz Mihály korából vagy Stefan-cel-Mare idejéből, — nem lenne furcsa, ha a mai Maniak, Madgaszruk felbiggyesztenék a hosszú hajat és bocskort? És a rövid haju feticák ne vehetnék fel a nemzeti rubájukat? Vagy a székely népviseletet viselő mai székelyek bocskorosan mennének a lakodalomba? Hosszu hajjal? A ruhaviselet s a hajviselet s a mmi néven nevezendő összefüggésben nincsenek egymással s az a székely leány, ari réjött arra, hogy a rövid baj viselete hygienitubb és praktikusabb a régi hosszú hajviseletnél, most már arra legyen ítélve, hogy ne vehesse fel az ü székely „gunyját”? Es olyan ostoba felfogás lenne, amilyent csak bornirt, hozzá nem értő és kákn bogot kereső ügyvelő tudna elképzelni magának. Ezzel ugyan sem az üsi hagyományokat nem sértette meg, sem a cikk írónak a gusztusát!

És miért fáj az a bizonyos lakk cipő, meg a magas sarok, amikor a régieknek nem fáj a „mezitláb”, a bocskor meg a csizma? Az idő halad s ennek haladásával a bocskorból is csizma s a csizmából is cipő lett anélkül, hogy a ruha változott volna. Esért még nem fogták össze a paripát a marhával s a csizmát sem huzták az egyik lábba és a cipőt a másikra! Mikor ünnepre megy a székely, akkor nem huzza fel a hegymászó bocskorát s mitör a hegyek közé megy, hogy őlt parádés nemzeti viseletet! Aztán meg az a székely szótnya nem is olyan olcsó, ahogy azt a cikkről fantazizálja elképzelté, bizony annak az árából három selyem ruha is kitelne.

Es végül senki sem akarta „megteremteni” a népviseletet, mert az megteremt magától és van annak már egy pár száz esztendője s „visszaállítani” sem volt muszáj, mert az állott már régóta nélkülünk s a cikk írójának atyáskodó atyai protektorátja nélkül is. Köszönjük szépen, de tanácsokkal elvagyunk látva in secula — seculorum!

— A másik dolog volna az „Erdélyi Lapok”-nak egy bájos szerkesztői üzenete. Ennek a lapnak a sepsiszentgyörgyi tudósítója átálmodta a sepsiszentgyörgyi székely esztét a est a kultur megmozdulást elaludta. Es nem volt baj, megszoktuk már, hogy a katolikus Csik ügyelt es a lap állandóan negligálja s nem is vesszük komolyan! Van nekik fontosabb dolguk, mikor a Pellákat reklamirozzák heteken keresztül, s bizonyára fontosabb és kifzetőbb volt, mint egy népek a kultur megmozdulása, — de hogy per „báll tudósítésnak” pocskondirozza le est a nagyszabású kulturényt, est igazán köszönjük neki, legalább most már tisztában vagyunk vele, hogy mennyire a szívén fekszik a székely kultúra s egy megyének nemes, ünnetlen, önfelelőző megmozdulása. *Figyelő.*

BEL- ÉS KÜLFÖLD.

Befejeződött a kisantant konferencia.

A sinai királyi kastély ünnepegekkel kapcsolatosan megtartott kisantant konferencia folyó év szeptember hó 27-én befejeződött. A záróülésen a román-szerb és csehszlovák külügyminisztereken kívül résztvettek Károly román és Sándor jugoszláv királyok, valamint Vaida miniszterelnök is. A konferencia munkáiról igen zárkózott jelentést adtak ki. Mindössze azt közölték a nyilvánossággal, hogy a konferencia jól végződött. Benes cseh külügyminiszter megjegyezte az újságíróknak, hogy négy napon keresztül tanácskoztak azokról a súlyos kérdésekről, amelyek Európa jelenlegi helyzetével kapcsolatosak. Figyelemmel az eshetőségekre a konferencia elhatározásai nem közzölhetők és nem szolgálhatnak részletekkel azokról a megoldási módoszatokról, amelyeket az összes várható lehetőségekre megállapított a kisantant konferenciája.

A sinai minisztertanácsot szeptember hó 27-én tartották meg. Ezen mindenki a belpolitikai válság kialakulását várta. Ehelyett teljes megértés keletkezett Vaida és Mihalache között. Mihalache kijelentette, hogy semmi nehézséget nem okoz a kormánynak, nem kívánja a hatalomtól való visszavonulását, de egyenesen nemzeti szükségességnek tartja a nemzeti parasztpártnak uralmon maradását.

Az orosz repülőök október hó 26-án indulnak Franciaországba, hogy visszaadják a francia repülőraj látogatását.

